

5379. 2den Beh. af Forsl. til Lov om Segn.

5380

der er nødvendig som fremsøgende Middel, men ikke længere som det Principale, som det hvorpaa det kommer an. Det var dette, jeg væsentlig vilde bede de Herrer lægge Mærke til, inden vi gaae til Afstemning over de enkelte Punkter, fordi det er et Punkt, der, om det end maaskee i dette Diæblisk ikke staaer saaa klart for Alle som for mig, dog i mine Tanker indem kort Tid ganstke vist vil gjore sig gjældende paa en meget stærkere Maaade end Mange troe. — Hvad de enkelte Vædringsforslag angaaer, behøver jeg vist ikke at omtale dem, da den høitærede Indenrigsminister har gjenemgaaet dem meget vidtløftigt. De Vædringsforslag, der ere stillede af det ærede Medlem for Odense Amts Afd. Bølgkreds (Sagd), behøver jeg vist neppe at omtale. Jeg vilde ansee det for utænkeligt, at Thingets Medlemmer skulde kunne vedtage noget som helst af disse Vædringsforslag, der ere affattede paa en saadan Maaade, at Thinget virkelig ikke kan være besejndt at stemme for dem. Hvis det skulde findes, at dette er en streng Udtalelse, maa jeg dog bede bemærke, at der paa alle Sider staaer at læse Sætninger, der ere af den Art, at man virkelig ikke veed, hvad Meningen er. Der staaer saaledes paa den første Side, "Ejrbnehegn og flippede Hækker maae paa ethvert Sted kunne lukke ogsaa for Lam og Gæs, hvor saadanne holdes af nogen af Naboerne, og de sidste bør have en Brede af 1 Alen, med lodrette Sider og af en Træant, der har den fornødne Modstandsevne." Gaae vi nu om paa den anden Side, paalægges det der, at "Båndhegn i Flætkrofter eller naturlige Båndløb, forsaavidt de skulle danne Hegn, bør være 5 Alen Brede og saaa dybe, at der hele Maalet igjennem kan være mindst 1 Alen Bånd." Af slige Bestemmelser er der mange. Naar der fremskommer Forslag, som lide af saaa overvædentlig store Mangler, trøder jeg, det følger af sig selv, at Thinget visser dem fra sig uden videre Omtale.

Klar. Det er kun en ganstke kort Bemærkning, jeg vil tillade mig at gøre for den

høitagede Indenrigsminister. Naar han vilde berolige mig med, at man ikke behøvede at vedtage vort Forslag under Nr. 9 til § 6, fordi der i det oprindelige Lovudkast § 6 var en syldbestgjørende Bestemmelse, idet der deri siges, at Ingen maa reise nyt Hegn, som er forbundet med ufornødent Jordtab, saa maa jeg gjøre den høitagede Indenrigsminister opmærksom paa, at der i § 1 b siges, at Jordbolde, naar de have den deri anførte Bestemmelse om Høide og Brede, skulle ansees for lovligt Hegn. Jeg kan altsaa ikke see rettere, end at denne Bestemmelse i det oprindelige Lovudkast § 6 ikke kan erstatte den Bestemmelse, der er indeholdt i vort Forslag. Hvad jeg især deleshed ønsker, er, at det gjøres muligt for dem, der ønske Hegn reist, at de paa alle de Steder, hvor Jorden egner sig dertil, kunne faae levende Hegn og navnlig Tjørvi, det er dem, jeg især deleshed har for Diet, men det kan ikke skee efter den Bestemmelse, der indeholdes i den af Ministeren foreslaaede § 6, idet man i § 1 har anseet for lovligt Hegn selv Jordbolde, naar de have den deri anførte Høide og Brede. Jeg maa overhovedet beklage, at den høitagede Indenrigsminister ikke er at formaae til at gaae ind paa vort Forslag, thi jeg vil naturligvis ikke søge at tilraade Thinget at vedtage et Forslag, som den høitærede Minister bestemt modsætter sig. Jeg indrømmer, at Lovens øvrige Bestemmelser for mig ere af saaa stor Betydning, at jeg, hvormeget jeg end elsker dette Forslag, dog ikke for dets Skyld vil udsette Lovens for at blive forkastet. Jeg kan fuldkommen berolige mig ved, at den ærede sidste Taleværdtælle, og jeg haaber, at hans Bemærkninger ogsaa ville komme til Syldbestgjørelse senere, idet Algebrugets Fremadskriden vil føre med sig, at enhver, om jeg maa bruge det Udtryk, fornødtig Mand vil indsee, at det er høist ubensigtsmæssigt at spille flere Alen Jord paa den Maaade, hvorpaa man hidtil har brugt den og endnu vedblivende bruger den, og det er kun for Algestrax at kunne komme til at gjøre det muligt for Enhver, der kan indsee det